

Cavalier-fokkers en syringomyelia.

Ondanks dat de situatie van de Cavalier King Charles Spaniels zeker de aandacht van de fokkers behoeft en minstens ernstig genoemd kan worden, is het zeer bedroevend hoe de media hier mee omspringen.

Zij gaan helemaal voorbij aan die fokkers die al jaren aan het onderzoek meewerken. Die fokkers die er voor gezorgd hebben dat er nu feiten bekend zijn die in de fokkerij van groot belang zijn. Zoals het bewezen feit dat wanneer je een A hond kruist met een andere A hond (vrij van syringomyelia) er meer pups worden geboren die ook vrij zijn van syringomyelia. Een heel belangrijk feit indien je werkt aan het verbeteren van het ras.

Zij hebben ook meegeholpen aan het ontdekken van het feit dat SM zich op latere leeftijd kan ontwikkelen. Een hond die vrij verklaard wordt van SM, op jonge leeftijd, kan dus toch, naar mate de hond ouder wordt, SM krijgen. Ook een zeer belangrijk feit voor de fokkerij.

Zij hebben ook meegewerkt aan de ontdekking van het feit dat wanneer een hond met SM gekruist wordt met een andere hond met SM alle pups ook SM krijgen in meer of mindere mate.

Ook hebben deze fokkers er voor gezorgd dat men heeft ontdekt dat een hond uiterlijk gezond lijkt maar toch lijdt aan CM/SM in milde vorm en indien deze hond gebruikt wordt de pups wel degelijk CM/SM kunnen krijgen in meer of mindere mate.

Deze cruciale ontdekkingen zijn mede te danken aan die fokkers (wat de Cavalier betreft voor een groot deel Nederlandse fokkers) die op vrijwillige basis aan het onderzoek hebben meegeholpen en deze fokkers verdienen zeker een pluim.

Ook wordt er nergens melding gemaakt van het feit dat de Pekingees/ & Dwergspaniel Club deze afwijking, die ook bij de kleine Griffons gevonden wordt, als eerste club in de Wereld het MRI'en van de fokdieren (Griffons) verplicht heeft gesteld per 1 Januari 2011, een unicum dat ook zeker een pluim verdient temeer omdat dit initiatief vanuit een kleine groep welwillende fokkers is gekomen en niet van bovenaf is opgelegd.

De kleine Griffons zijn er nog niet zo slecht aan toe als de Cavalier King Charles en de King Charles, maar deze fokkers hebben besloten het ook niet zo ver te laten komen.

Waren de Cavalier fokkers al op de hoogte van het feit dat CM/SM al vanaf 1990 in hun ras voorkwam en werd het bij de Griffon pas in 2007 bekend, en is er na twintig jaar nog steeds weerzin tegen het testen onder menig Cavalier fokker, de Int. groep Griffon fokkers (Australie, Nederland, Finland en UK) willen het niet zo ver laten komen dat ook hun ras een fokverbod boven het hoofd komt te hangen of dat ze verantwoordelijk zijn voor een zeer pijnlijke ziekte in de door hun gefokte pups.

Indien de Cavalier fokkers 20 jaar geleden de handen in elkaar hadden geslagen en toen het MRI'n mogelijk werd gemaakt massaal waren gaan testen om de situatie in het ras in kaart te brengen dan was het onderzoek al veel verder geweest en hadden de onderzoekers ook niet zoveel tijd hoeven te verspillen aan agressieve fokkers die hun geregeld belagen met onwaarheden die nergens op gebaseerd zijn dan alleen maar angst.

Maatschappelijk gezien zijn diegene die willen testen in de minderheid en deze groep heeft het niet makkelijk in de hondenwereld. Zij worden door de zgn gevestigde orde laetdunkend behandeld en voor sommige is de situatie zelfs bijna onhoudbaar gemaakt voor deze fokkers. Schriftelijke bedreigingen en beledigingen zijn een geliefd middel van deze anti-test-fokkers om de welwillenden het leven zeer zuur te maken.

Het is wel te begrijpen aan één kant - de anti-test-fokker kan alleen maar zijn of haar gelijk verkrijgen door zijn of haar honden te laten testen, er is dus geen ontkomen meer aan. Ook het publiek pikt het niet meer. Aangewakkerd door de overdreven negatieve journalistiek is het goed te merken in de pupverkoop van de fokker in het ras. Een zeer nare bijkomstigheid voor die fokker die alles in het werk stelt om wel te testen en zo mee te helpen om een oplossing te zoeken om dit schattige ras, wat helaas ook nog behept is met een ernstig hartprobleem, te behouden.

De geliefde kreet "de verantwoordelijkheid moet bij de fokker blijven" is van zo'n groot aanmatigend gehalte dat je er bijna om moet lachen ware het niet zo droevig.

Deze verantwoording heeft tot voor kort bij de fokker gelegen en als we nu alleen maar kijken naar de situatie in verschillende rassen waarvoor de noodklok nu luidt dan vraag je je toch af wat die fokkers met hun eigen verantwoording hebben bereikt. Laten we zeggen dat het allemaal wat wordt overdreven, dan nog is de eigen verantwoording van deze fokker toch wel het resultaat dat er nu een fokverbod boven het hoofd hangt.

Ik vraag me ernstig af waarom deze verantwoording dan niet eerder genomen is en zij nu pas de hoek om komt kijken nu er van bovenaf regels zijn ingesteld!!

Henny v.d. Berg.